

Tre dikter

Av GUNNAR EKELÖF

Gående

En vass, och ekan, halvmånen som skiner
en smula disigt över något vatten
som glänser svart men som det vore täckt av imma —
Var det för längesen? Pågår det nu? De svarta skjulen
vid gistna bryggor, och att allt är ruckligt
gör inte saken mera verklig. Jag begriper
helt plötsligt inte vart jag är på väg. I fönstren
blank natt och pumpens svingel ännu mera orörd.
Det liknar platser som jag känt — men ingen bor där
nu längre.

Vid vinterfönstret

Jag vill till andra länder och klimat, så gärna
som jag vill leva! Jag vill inte vara
i detta land! — Men låt oss undersöka
den känslan i och för sig själv: Du hör ju hemma här
med språket, dina minnen, dina vanor...
Just det! Här är jag både utlänning och hemma
(men både-och känns misstänkt lika varken-eller).
Där borta är jag bara utlänning. Det känns naturligare.

Liggande

Jag ser min fot, i andra ändan av mig själv
rätt främmande, åtminstone en smula.
Allt är ju relativt. Jag känner visserligen
fantomet av ett gammalt ärr, kan röra tårna —
Men redan i min kropp, på en och åttios avstånd
känner jag främlingskapet börja. Om det tröstar.

Illustratör MATS NILSSON

